

F. t. l. vedr. straffeloven og retsplejeloven

4.12. Andre forbrydelser mod liv og legeme (straffelovens §§ 237-241 og §§ 249-254)

4.12.1. Gældende ret

De forbrydelser, som under overskriften »Forbrydelser mod liv og legeme« indgår i straffelovens 25. kapitel, er bl.a. drabsforbrydelser (§§ 237-241) og visse skade- eller fareforvoldende handlinger (§§ 250-254).

Efter straffelovens § 250 straffes den, som hensætter en anden i hjælpeløs tilstand eller forlader en under hans varetægt stående person i en sådan tilstand, med fængsel, der når handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, under i øvrigt skærpende omstændigheder kan stige til 8 år.

Efter straffelovens § 253 straffes med bøde eller fængsel indtil 3 måneder den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader 1) efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller 2) at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.

Om forarbejderne til §§ 237-241 og §§ 249-254 henvises til betænkningens side 804-810 og 813-819.

4.12.2. Straffelovrådets overvejelser

Straffelovrådet har under henvisning til de nyligt vedtagne strafskærper vedrørende vold og voldtægt mv. begrænset sig til at fremkomme med generelle betragtninger om strafferammerne.

I Straffelovrådets oversigt baseret på det angrebne retsgode, jf. pkt. 3.2 ovenfor, er § 237 kategoriseret med et strafmaksimum på fængsel på livstid. § 238, §§ 241 og 249 samt §§ 250 og 252-253 er placeret i en kategori med et strafmaksimum på 4 års fængsel. §§ 239 og 240 er henført til en kategori med et strafmaksimum på 2 års fængsel. § 251 indgår i en kategori med et strafmaksimum på 6 måneders fængsel, og § 254 er gjort til et bødedelikt. Der er i Straffelovrådet enighed om, at de nævnte strafmaksima som udgangspunkt på en afbalanceret måde afspejler alvoren i den personfarlige kriminalitet, herunder også i forhold til berigelseskriminalitet omfattet af straffelovens § 286, som rådet foreslår tilknyttet et strafmaksimum på 6 års fængsel, jf. pkt. 4.15 nedenfor.

Rådet har fremhævet, at man af tidsmæssige grunde ikke er gået ind i en nærmere vurdering af de principielle aspekter ved strafferammer, der alene retter sig mod uagtsomme forhold.

§ 240 kunne efter rådets opfattelse rejse spørgsmål om at ændre den nuværende delte strafferamme på bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller, når forbrydelsen er begået af egennyttige bevæggrunde, fængsel indtil 3 år til en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 2 år.

Straffelovrådet finder under hensyn til forbrydelsens beskaffenhed, at det ville være naturligt at udforme strafferammen i § 250 på samme måde som i § 252.

Rådet finder endvidere, at bøde vil kunne optages i strafferammen i § 251 og at bestemmelsen om straffedsættelse som følge heraf vil kunne udgå som overflødig.

Bøde kunne også overvejes optaget i § 252 - efter indførelsen af stk. 2 om smitte med livstruende sygdom - dog alene med sigte på forhold, der omfattes af stk. 1.

Et flertal af Straffelovrådets medlemmer (6 medlemmer) finder, at et strafmaksimum på 2 års fængsel ville være passende i § 253. Et mindretal (2 medlemmer) ville finde et strafmaksimum på 4 års fængsel passende.

Straffelovrådet finder, at § 254 burde have et strafmaksimum på 1 års fængsel. Rådet fremhæver i øvrigt, at en række bestemmelser kunne give anledning til at overveje ændring i gerningsbeskrivelsen, såfremt der var lejlighed til at foretage en grundigere gennemgang.

Om Straffelovrådets nærmere overvejelser henvises til betænkningens side 827-832.

4.12.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser vedrørende § 240, og foreslår på den baggrund, at bestemmelsen får én normalstrafferamme indeholdende »bøde eller fængsel indtil 3 år«.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 50, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet er enig i den af Straffelovrådet foreslåede ændrede formulering af straffelovens § 250, hvormed strafferammen bringes på linje med formuleringen af strafferammen i den beslægtede bestemmelse i § 252. Med den ændrede formulering udelades ordene »når handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse«, men denne ændring tilsigter ingen forandring i det hidtidige strafbare område eller udmålingsniveau.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 51, samt bemærkningerne hertil.

Endvidere er Justitsministeriet enig i Straffelovrådets forslag til § 251.